

"Egyenlőbbek" parancsa

A szakmai háttérrel nem, hanem csak média-támogatással rendelkező ál civilék és a politikai ellenzék az uniós vizsgálatot kihasználva, az Orbán–Putyin-találkozó előtt igyekeztek kriptahangulatot teremteni. Az Orbán–Putyin-találkozó sikere csattanós választ adott ezekre a nemzetellenes kárográsokra - írta *Az ellenzék és az atomenergia* című cikkében Járosi Márton, az Energiapolitika 2000 Társulat elnöke. Neki tett föl kérdéseket a Présház Hírpórtál.

2016. február 7.

- Elnök Úr, Ön szerint mi volt az Orbán-Putyin találkozó legcsattanósabb sikere az energiastratégia szemszögéből?

- Az, hogy a mesterségesen gerjesztett ellenzéki hisztéria kipukkadt, a negatív jóslatok nem teljesültek. Megerősítésre került az eddigi, az 1960-as évek óta tartó magyar-országi energetikai együttműködés politikája, benne az atomerőmű fejlesztésére kötött megállapodás. A hosszú távú gázszállítási szerződés hatályát 2019-ig meghosszabbították, ami növeli hazánk energiabiztonságát.

- Globalizálódó világunkban a hosszú távú energetikai döntéseket csak közösségi/ kormányzati felelősséggel lehet meghozni – írja cikkében. Példaként említi, hogy az atomerőművek létesítése érdekében Nagy-Britannia kormánya is évtizedekre előre garanciát kényszerült vállalni az áram árára. Kettős mérce-e, hogy a brüsszeli bürokrácia Cameronnal nem mer ujjat húzni?

- Az energiapolitikai diszkrimináció csak egyik megjelenési formája a kettős mércének nevezett gyakorlatnak. Magyar nyelvünk szerint ez hamisságot jelent. A többi válságjelhez, mint a „kétsebességes” EU, a migránsválság, hasonlóan ez is az Unió széttöredezésének jele. A látszategység propagandája mögött egyre inkább az „egyenlőbbek” diktatúrája bontakozik ki, ami az EU végét jelentheti. A gyengébb tagállamok hosszú távú fennmaradását csak a nemzetállamok kormányának felelős politizálása biztosíthatja.

- Cikke szerint a globalisták és "hazai szövetségeseik" atomerőmű fejlesztése elleni hisztériájában ismét szakmai köntösbe bújtatott politikai, illetve ezek mögött nyugati üzleti nyomásgyakorlásról van szó. A nyugati monopóliumok részéről ez egyértelműen üzleti nyomásgyakorlás. Az Ön által "hazai szövetségeseiknek" nevezett politikusok részéről folytatott feljelentések kimerítik-e egyfajta árulás fogalmát?

- Az árulás túlzó kifejezés, ami sajnos gyakori minősítés lett az aktuálpolitikában. A brüsszeli feljelentések kapcsán inkább csak árulkodásról beszélnek, ami rosszindulatú vádaskodást jelent, ebben az esetben politikai előnyök reményében. A tények azt mutatják, hogy ez az árulkodás nem tudta meggyengíteni nemzeti pozícióink védelmét.